

PRZYŁGAĆ (3) *vb pf*

inf przyłąć (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Przedstawić coś w sposób niezupelnie odpowiadający prawdzie, trochę skłamać; affingere Mącz, Cn (3): Affingere aliquid pro mendaciter addere, Prziłąć/ Przipodmówić fie. Mącz 127c; Hyperbolicus, Kto zwykł takowym obyczáyem rzecz prowadzić/ przyłąć. Mącz 160d; Hoyny ten pewnie cżáfem przyłąć muśi/ Gdy gdzie wziąć tu wziąć o wżytko fie kuśi. RejZwierc 217.

Formacje współrdzenne cf ŁGAĆ.

DDJ